

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 2014
Kontor: Sikkerheds- og Forebyg-
gelseskontoret
Sagsbeh: Andreas Christensen
Sagsnr.: 2013-0030-1860
Dok.: 1010518

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 355 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. december 2013.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 355 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Daværende justitsminister Morten Bødskov udtalte på samrådet i Retsudvalget d. 10. december 2013 (11:14:47): ”Hvis man læser lovgrundlaget for Folketingets Kontroludvalg, så fremgår det helt klart, at jeg ikke engang må orientere, om der har været orienteret. Jeg må ikke sige noget som helst i forhold til Folketingets Kontroludvalg.” Er daværende justitsministers Morten Bødskov udtalelser på samrådet d. 10. december om Folketingets Kontroludvalg korrekte? I givet fald bedes ministeren henvise til, hvor i lovgrundlaget et sådant forbud gældende for justitsministeren hjemles.”

Svar:

Regeringens orientering af Folketingets Kontroludvalg er reguleret i kontroludvalgsloven (lov nr. 378 af 6. juli 1988, som ændret ved lov nr. 632 af 12. juni 2013). Regeringen skal blandt andet holde udvalget orienteret om væsentlige omstændigheder af sikkerhedsmæssig karakter eller vedrørende udenrigspolitiske spørgsmål, som er af betydning for efterretningstjenesternes virksomhed, jf. lovens § 2, stk. 2. Orienteringen sker under hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende for efterretningsvirksomhed, jf. § 2, stk. 7.

I forarbejderne til loven er det anført, at der ved udformningen af ordningen er lagt vægt på, at såvel regeringens afgivelse af oplysninger som udvalgets behandling af disse sker under behørig hensyntagen til de særlige sikkerheds- og varslingsmæssige forhold, der gælder i relation til efterretningstjenesterne, jf. Folketingstidende 1987-88 (2. samling), Tillæg A, spalte 626.

Loven indeholder i § 5 en bestemmelse om tavshedspligt. Bestemmelsen fastslår, at udvalgets medlemmer og sekretær er forpligtede til at bevare tavshed om, hvad de erfarer i udvalget. Bestemmelsen omfatter alene udvalgets medlemmer og sekretær og således ikke ministre.

Spørgsmålet om ministres tavshedspligt må derfor afgøres efter andre bestemmelser i lovgivningen om tavshedspligt, herunder straffelovens § 152, der bl.a. omfatter ministre.

Efter den nævnte bestemmelse kan den, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med

bøde eller fængsel indtil 6 måneder. En oplysning er efter bestemmelsen fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bl.a. offentlige interesser.

På den anførte baggrund er det – uanset at den nævnte bestemmelse i kontroludvalgslovens § 5 ikke finder anvendelse i forhold til ministre – Justitsministeriets opfattelse, at en ministers offentliggørelse af oplysninger om f.eks. medlemmernes meningstilkendegivelser under møder i udvalget i almindelighed ville være i strid med tavshedspligten. Det er i den forbindelse Justitsministeriets opfattelse, at en ministers offentliggørelse af oplysninger om regeringens orientering af udvalget om et bestemt spørgsmål således efter omstændighederne ville være i strid med tavshedspligten.